

Sygn. akt V CZ 39/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E.-H. T. E. Spółka z o.o. w C.

przeciwko Gminie Miasta Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 września 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 marca 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Powódka E.-H. T. E. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. złożyła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 marca 2013 r. o odrzuceniu jej apelacji. W pisemnym uzasadnieniu swego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że fachowy pełnomocnik powódki nie uiścił opłaty od apelacji w pełnej, wymaganej ustawą wysokości, co stało się powodem odrzucenia apelacji na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c.

Skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych na swoją rzecz. Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuciła naruszenie prawa materialnego w postaci art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP poprzez naruszenie zasady prawa do sądu oraz sprawiedliwości proceduralnej. W zażaleniu podniesiono także zarzut naruszenia art. 373 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że opłata od apelacji nie została uiszczona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ma uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zarzutu, że doszło do naruszenia ustanowionego w art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji RP prawa do sądu, w przypadku gdy strona postępowania reprezentowana przez fachowego pełnomocnika nie uiściła w całości opłaty sądowej w wysokości należnej według przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594). Jak podkreślono w orzecznictwie obowiązek uiszczenia opłaty przy wniesieniu pisma do sądu nie ogranicza prawa żądania zwolnienia od kosztów sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 136/07, niepubl.). Zresztą skarżąca skorzystała z możliwości ubiegania się o zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji, jednak prawomocnym orzeczeniem sądu jej wniosek w tym zakresie został oddalony. Trzeba też odwołać się do stanowiska wyrażonego przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 września 2009 r. (SK 47/07, Dz. U. 2009, r., Nr 156, poz. 1239). Trybunał

Konstytucyjny uznał w nim, że art. 130² § 3 k.p.c., w brzmieniu nadanym przez art. 126 pkt 12 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obowiązującym do dnia 30 czerwca 2009 r., w zakresie, w jakim przewiduje, że sąd odrzuca nieopłacone zarzuty od nakazu zapłaty, wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, bez uprzedniego wezwania do uiszczenia należnej opłaty, jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 oraz w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wymienionego wyroku Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że ratio legis tego przepisu jest związana z profesjonalnym charakterem reprezentacji w procesie.

Przytaczana w uzasadnieniu zażalenia uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2006 r. (III CZP 83/06, publ. w OSNC 2007/7-8/106, Wokanda 2006/12/12, Biul. SN 2006/11/13, M. Prawn. 2007/12/672, Prok. i Pr. - wkł. 2007/6/49, OSP 2007/9/104), w której Sąd Najwyższy przyjął, że apelacja wniesiona przez adwokata, bez spełnienia obowiązku zaokrąglenia w górę końcówki uiszczonej opłaty stosunkowej do pełnego złotego, podlega odrzuceniu, stanowi w istocie potwierdzenie trafności rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego. Wyrażona w doktrynie i przytoczona w zażaleniu krytyka cytowanej uchwały, ze względu na ujęty w niej formalizm, nie przystaje do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, w której fachowy pełnomocnik uiścił opłatę niższą o 54 zł od należnej.

Nie ma racji skarżąca wskazując, że uiściła opłatę od apelacji. W tym zakresie zażalenie jest wewnątrznie sprzeczne, bowiem w zażaleniu, w innej jego części przyznaje się dokonanie wpłaty zbyt niskiej kwoty. Konsekwencją niewniesienia prawidłowej opłaty od apelacji w ciągu tygodnia od otrzymania odpisu postanowienia o negatywnym rozstrzygnięciu wniosku (zażalenia) w sprawie zwolnienia od kosztów związanych z jej wniesieniem, jest jej odrzucenie jako nieopłaconej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2012 r., I CZ 36/12, niepubl.).

Wykonanie obowiązku opłacenia pisma polega na wniesieniu prawidłowo ustalonej opłaty i w pełnej wysokości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

10 października 2012 r., I CZ 118/12, niepubl.). Wobec powyższego apelacja, opłacona jedynie w części wpisem stosunkowym podlega w całości odrzuceniu.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.